

- 4 ѿ поставихъ на срѣдѣ, Казувать му: Учителю, тая жена бы хванѣта въ само-
- 5 то дѣло като прѣлюбодѣйствоваше. А въ законъ-тъ ^аМоисей повелѣ намъ, които сѣхъ такъвъ съ камене да ты убивае; сѣхъ
- 6 а ты що казувашъ? И това казувахъ да го искушавать, за да иматъ да го обвиняватъ. А Исусъ ся наведе долу, и пишѣше съ перстъ на земѣхъ-тѣ. И като
- 7 постояствувахъ да го пытать, исправи ся и рече имъ: ^бКойто отъ васъ е безгрѣшенъ, ^втой пръвъ да хвърли камыкъ на неѣхъ. И пакъ ся наведе долу и пишѣше на земѣхъ-тѣ. А тѣ, като чухъ ^гтова, и отъ съвѣтъ ^дизобличавани, избѣзвахъ си единъ по единъ, като начнахъ отъ стары-тѣ до най сетны-тѣ; и останахъ Исусъ самъ си и жена-та стояща на срѣдѣ.
- 10 И когато ся исправи Исусъ, и не видѣ никого освѣнъ женѣхъ-тѣхъ, рече ѿ: Жено, дѣ сѣхъ онѣзи които ты обвинявахъ? не ты ли осѣди никой? И ты рече: Никой, Господи. И Исусъ ѿ рече: ^еНито азъ ты осѣждамъ; иди си, и ^жотъ сега не согрѣшавай вече.
- 12 И пакъ говорѣше Исусъ ^знароду и казуваше: ^аАзъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тъ; който мя слѣдува, нѣма да ходи въ тѣмнинѣхъ, но ще има видѣлинѣхъ-тѣхъ на животь-тъ. А Фарисей-тѣ му рекохъ: ^бТы самъ си за себе си свидѣтелствуваешъ; твое-то свидѣтелство не е истинско. Отговори Исусъ и рече имъ: Ако и да свидѣтелствувамъ азъ самъ за себе си, свидѣтелство-то ми е истинно; защото знаѣхъ отъ дѣ съмъ дошелъ, и каждѣ отивамъ; а ^ввы не знаете отъ каждѣ идѣхъ и на каждѣ отхождамъ. ^гВы сѣдите плѣтскы, ^дазъ не сѣдѣхъ никого. Но ако и да сѣдѣхъ, моя-та сѣдба е истинска; защото не съмъ ^есамъ, но азъ и Отецъ, който мя е пратилъ. А и ^жвъ вашѣй-тъ законъ е писано: Че на двама чловѣцы свидѣтелство-то е истинно. Азъ съмъ който свидѣтелствувамъ за себе си, и Отецъ ^зми който мя е проводилъ свидѣтелствува за мене. Тогазъ му казувахъ: Дѣ е твой-тъ Отецъ? Отговори Исусъ: ^аНито мене знаете, нито Отца ми; ^бако быхте знаѣли мене, щѣхте да знаете и Отца ми.
- 20 Тѣзи думы изговори Исусъ ^ввъ съкровищницѣхъ-тѣхъ, когато поучаваше въ храмъ-тъ; и ^гникой го не хванѣхъ, ^дза-
- что не бѣше му още дошелъ часъ-тъ.
- 21 И пакъ имъ рече Исусъ: Азъ отхождамъ, и ^аще мя търсите, ^би ще умрете въ грѣхъ-тъ си. Дѣто отивамъ азъ вы не можете да дойдете. А Иудей-тѣ казувахъ: Да не бы да ся убіе, и за това казува: Дѣто отхождамъ азъ, вы не можете да дойдете? И рече имъ: ^аВы сте отъ тѣя които сѣхъ долу, азъ съмъ отъ онѣя които сѣхъ горѣ. ^бВы сте отъ тойзи свѣтъ; азъ не съмъ отъ тойзи свѣтъ. ^вЗа това ви рѣкохъ че въ грѣхове-тѣ си ще умрете; защото, ^гако не повѣрувате че съмъ азъ, въ грѣхове-тѣ си ще умрете. А тѣ му казувахъ: Ты кой си? И рече имъ Исусъ: ^аАзъ съмъ ^бтова което отъ начало ви казувамъ. Много имамъ да говорѣхъ и да сѣдѣхъ за васъ; но ^втойзи който мя е проводилъ, истинскый е; и ^газъ което съмъ чулъ отъ него, това казувамъ на свѣтъ-тъ. Не разумѣхъ че имъ говорѣше за Отца. Тогазъ имъ рече Исусъ: ^аКога въздигнете Сына чловѣческаго, ^бтогазъ щете позна че съмъ азъ, и ^вотъ самосебе си нищо не правѣхъ, ^гно както съмъ е научилъ Отецъ ми, това говорѣхъ.
- 29 И ^атойзи който мя е проводилъ съ мене е; ^бне мя е оставилъ Отецъ самичкы; ^взащото азъ правѣхъ всякого що е нему угодно. Това като говорѣше, ^гмнозина повѣрувахъ въ него.
- 31 И казуваше Исусъ на повѣрувалы-тѣ въ него Иудеи: Ако вы устоите въ моѣхъ-тъ думѣхъ, наистинѣхъ сте мои ученици.
- 32 И ще познаете истинѣхъ-тѣхъ, ^аи истина-та ще вы направи свободны. Отговорихъ му: ^аСѣме Авраамово сѣме, и никога никому раби не сѣме ставали; какъ казувашъ ты: Свободни ще бѣдете? Отговори имъ Исусъ: Истинѣхъ, истинѣхъ ви казувамъ: ^аВсякой който прави грѣхъ, рабъ е на грѣхъ-тъ. ^бИ рабъ-тъ не остава вѣчно въ кѣщѣхъ-тѣхъ; а сынъ-тъ вѣчно прѣбѣжда. И тѣй ^вако Сынъ-тъ вы освободи, ^гще бѣдете наистинѣхъ свободни. Знаѣхъ че сте сѣме Авраамово; ^дно ищите да мя убѣте, защото моя-та дума въ васъ ся не вмѣщава. ^еАзъ говорѣхъ това което съмъ видѣлъ у Отца си, и вы такожде правите това което сте видѣли отъ отца си.
- 39 Отговорихъ и рекохъ му: ^аОтецъ нашъ е Авраамъ. Казува имъ Исусъ: ^аАко бѣхте чада Авраамовы, дѣла-та Авраамо-

а Лев. 20; 10. Втор. 22; 22.

б Втор. 17; 7. Рим. 2; 1.

в Рим. 2; 22.

г Лук. 9; 56. 12; 14. Гл. 3;

17.

д Гл. 5; 14.

е Гл. 1; 4. 5. 9. 3; 19. 9; 5.

ж Гл. 35; 36. 46.

з Гл. 5; 31.

и Вилья Гл. 7; 28. 9; 29.

к Гл. 7; 24.

л Гл. 3; 17. 12; 47. 18; 36.

м Ст. 29. Гл. 16; 32.

н Втор. 17; 6. 19; 15. Мат.

18; 16. 2 Кор. 13; 1. Евр.

10; 28.

о Гл. 5; 37.

п Ст. 55. Гл. 16; 3.

к Гл. 14; 7.

л Мар. 12; 41.

м Гл. 7; 30.

н Гл. 7; 8.

о Гл. 7; 34. 13; 33.

п Ст. 24.

к Гл. 3; 31.

л Гл. 15; 19. 17; 16. 1 Иоан.

4; 5.

м Ст. 21.

н Мар. 16; 16.

о Гл. 7; 28.

п Гл. 3; 32. 15; 15.

к Гл. 3; 14. 12; 32.

л Рим. 1; 4.

м Гл. 5; 19. 30.

н Гл. 3; 11.

о Гл. 14; 10. 11.

п Ст. 16.

к Гл. 4; 34. 5; 30. 6; 38.

л Гл. 7; 31. 10; 42. 11; 45.

а Рим. 6; 14, 18, 22. 8; 2.

б Лук. 1; 25. 2; 12.

в Лев. 25; 42. Мат. 3; 9. Ст.

39.

г Рим. 6; 16. 20. 2 Пер. 2; 19.

д Гал. 4; 30.

е Рим. 8; 2. Гал. 5; 1.

ж Гл. 7; 19. Ст. 40.

з Гл. 3; 32. 5; 19. 30. 14;

10. 24.

и Мат. 3; 9. Ст. 33.

к Рим. 2; 28. 9; 7. Гал. 3; 7;

29.